

ZVARTNOTS

ARMENIA INTERNATIONAL AIRPORTS

*Ըմբիւսիք ԱՏուլք
և Անքք Օլմուլք*

*Merry Christmas
& Happy New Year*

Ներսես Լամբրոնացու «Մեկնություն հավասամի և Չայր մերի»

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ճայրագույն Պատրիարք Եւ Ամենայն հայոց կաթողիկոսի օրհնությամբ Մայր աթոռ Սուրբ Էջմիածնի հրատարակչական բաժնին լույս է ընծայել «Սուրբ Գրի մեկնություններ» մատենաւարի երրորդ գիրքը՝ Չայր մերի և Չայր մերի» ընդհանուր վերնագրով երկու երկերը, որոնք աշխարհաբար է վերածել Սեդա Ասամբուլցյանը: Գիրքը հրատարակվել է հովանավորությամբ սեր եւ ֆիլիհն Արմեն եւ Նունե Ասրազյանների:

Գիրքը մեծ արժեք ունի ինչպես հայ մեկնողական գրականությամբ հետաքրքիրներին եւ այն ուսումնասիրող մասնագետներին, այնպես էլ ընթերցող լայն շրջանակների համար:

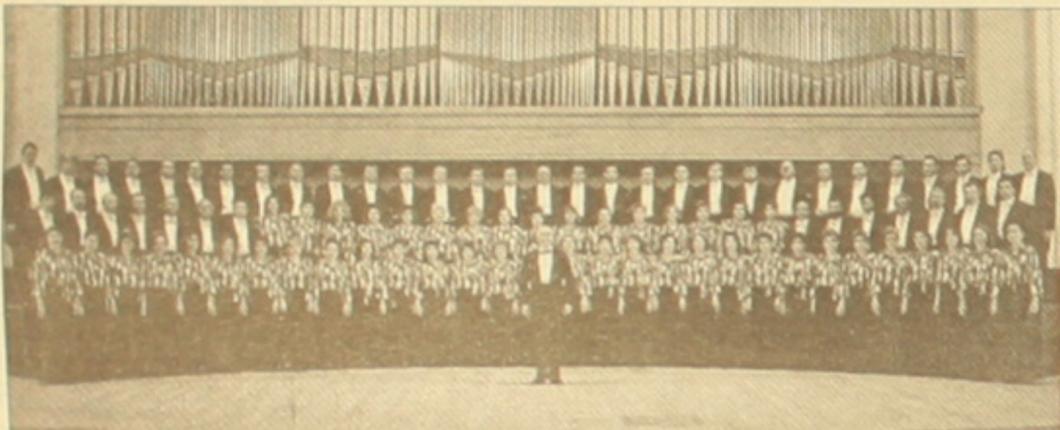
Վերոգր Գանսահարյանի հիշատակը միշտ վառ է պահվում

Այնքա՞մի Չորսվար Արամ եւ Չամիլ Կարամանուկյանների անվան միջնակարգ դպրոցում շարունակվում են իրանահայ մանկավարժ, խմբավար Գեորգ Գանսահարյանի հիշատակը միջոցառումները: Այս անգամ Գանսահարյանի անունը կրող հանդիսությունների դաս-

ի՞նչը հյուրընկալել է իրանահայ երգչուհի Գեորգ Գանսահարյանի իր ընտանիքի հետ: Ինչպես «Ազգի» հետ հանդիմանող թեղեկագրեր «Այնքա՞մ» հայրենակցական միության վարչական Սարգիս Գրոյանը, հերթական միջոցառումը կրկին բերեց այն համոզման, որ հայ մարզը, որտեղ էլ լինի, միշտ վառ է Պատիւն բոլոր նրանց հիշատակը, ովքեր ինչ-որ չափով ներդրում են ունեցել հայի դաստիարակության, ուսուցման գործում: «Գեորգ Գանսահարյանը լինելով հայրենասեր մի անձնավորություն՝ կրկին անգամ ստանալով մեզ հիշողությունների զիրկը: Չե՞ր դասկերացնի, թե ինչ համակ ուսուցողությամբ էին դպրոցի սաները ունենում Գեորգ Գանսահարյանի եւ իր ասաներկուսայն ուղղու՝ կիրառահար թաթուկի կատարումները: Եվ ինչպես իր խոստովանող դպրոցի սերունդ Լիլյա Շահբազյանն ասաց, Այնքա՞մի երեխաները, որման շատ են ներկա

Մեր երգարվեստը, մեր կապելլան, մեր մանուսրոն

Չայր երգարվեստի երկրպագուներն ու մանուսրոն Գեորգյանի սիրահարներն էին հավակնել կիրակի երեկո «Արամ հայասրյան» մեծ համերգարահային: Չայրասանի ղեկավար երգչախմբի 70-ամյակի հոբելյանական վերջին համերգն էր եւ այդ առթիվ Ամեն Ասարյանի հեղինակած «Չայրասանի ղեկավար անկախական երգչախումբ» գրի շնորհանդեսը: Կար նաեւ մեկ այլ առթիվ, որի մասին հուսախոսություն բոլոր ներկաներին հայտնեց օրվա համերգավար, ամուսնուկ Սարգիս Նաջարյանը՝ դեկտեմբերի 23-ը Մանուսրոյի ծննդյան 79-րդ տարեդարձն էր լրանում: Ամենուհե նաեւ դա համար էր բնիկ վա աղյուսն ծաղիկ ու ծաղկեփունջ:

Չայր երգարվեստի հրավառությունը, որը վերցում առիթ սվեց վասակավոր լրագրող ընկերոջ ակնաչիս ասելով՝ «Ի՞նչ լավ եղավ, գոնե մի ժամով Կոմիտասը մարտեց մեր հոգիները»: Եվ ի՞նչ, Կոմիտասի գեղեցկական մեղանման խմբերգերը, իսկ համերգի վերջում ասվածային «Ձիգ տու, Կաթի»-ն ու «Գորովել», արցունքներ խելեցին ներկաների աչքերից: Բացի Կոմի-

տասից, համերգին ինչեցին նաեւ Սակար Եկմայանի, Ալեխանյուր Չարությունյանի, Աննո Բարաջանյանի, Գեորգյանի, Բախի, Ռոստիմի ստեղծագործություններից: Կասարվեց նաեւ Գովազդյանի «Ավել Մարիան»՝ Չարություն Օսարաբեյանի մեկնումով եւ խմբավարությամբ: Մինչ այդ համերգն ընդմիջվել էր շնորհանդեսային ինտերմեդյուլո, ղեկավար կապելլայի 70-ամյակին նվիրված գրի հեղինակ Ամեն Ասարյանը հակիրճ ներկայացրեց գրի ստեղծման լույսը, կարճատևությամբ նեցե մանուսրոյի ղեկավարած ավելի քան 800 համերգների մասին հայկական ու միջազգային մամուլում լույս տեսած հարավոր նյութերից հավակնել-սեղմելու անհնարին աշխատանքի մասին եւ արեց մի բարեմաղթանք, որը բոլոր ներկաների սրտով էր՝ իրեն վստահելով լույսը առաջիկա տարի մանուսրոյի 80-ամյակին նվիրված գրի լույսարարության:

Պեսական ավագանին գրեթե լրիվ կազմով փայլում էր իր... բացակայությամբ:

Այն օրերին, երբ ուսուցողությամբ կարողան էի Ըստին հայասրյանի «Թանգարանի գինիորը» գիրքը, ծանոթացա լրագրային երկու հրատարակման հետ: Առաջինը «Գրական թերթ» դեկտեմբերի 14-ի համարում եղած «Դեկտեմբերի 18-ին կրանա Ս. Սարյանի տուն-թանգարանի ստեղծման 40-ամյակը» վերնագրով նյութն է, որի հեղինակը Ս. Սարյանի տուն-թանգարանի սերունդ Ռուզան Սարյանն է: «Մարտիոս Սարյանի տուն-թանգարան» այլոսի առաջաբանից վերցված հասկանում, խոսելով Չայրասանի մեկնողական այս ամենակարեւոր օգտիններից մեկի մասին, գոնե մեկ խոսք չի ասված 37 տարի տուն-թանգարանի սերունդի ղեկավարած Ըստին հայասրյանի մասին: Առավել արատաղն այն էր, որ դեկտեմբերի 18-ին 37 տարեկան ֆիլիհն Բելա Ջոյարյանի, 37 մեկնողական նախարար Չամիլ Դոդոյանի եւ բազմաթիվ այլ մարդկանց ներկայությամբ նվաճած մեկնողական համերգը «մոռացել էին հրավիրել» Ըստին հայասրյանին, «մոռացել էին» արժեքները արվեստագետի աշխատանքը եւ Ե-

Փշերի միջով դեպի լույսը

Շահեն Խաչատրյանի «Թանգարանի գինիորը» գիրքը

Թանգարանի գինիորը նաեւ, ով վարդեսի ավելի քան 70 գործ է հայտնաբերել ու նվիրել թանգարանին: Տարօրինակ ու անհեթեթ այս իրավիճակը հասկանալու համար բանալի կարող է լինել Շահեն Խաչատրյանի «Թանգարանի գինիորը» գիրքը: Փոքրիկ մեջբերում անեն այդ գրքից ղեկավար ամբողջությամբ ներկայացնելու համար.

«... 2004-ին, երբ դեռ իմ յոթանասուներեք տարեկան մի օր մասնաբաժնի միացրի հեռուստացույցը ու հանկարծ «ԱՄ» հեռուստաալիով տեսնում եմ ծանոթ դեմք: Ելույթի ընթացքում լսեցի հետեւյալ նախադասությունը. «Սարյան թանգարանի սերունդը կարող էր ղեկավարել իր կապելլաները նրանց համար դարձնել է օֆիս»: Արդեհ, որտեղից էր վերցվել ու ի՞նչ նշանակում էր հայասրյանի այս սենսացիոն հեղինակը: Իրականությանը բացարձակապես չհամապատասխանող սուս՝ ստալինյան ժամանակների ոգով հնարված եւ մասնության գաղտնի ընդունվել: Միանգամայն ընթերցելի էր, թե անցյալում ինչպես էին մարդկանց «ժողովրդի թեման» դարձնում: Երեկվա կոմունիստը, իր կուսակցական գունավորումը շատ փոխած մեղադրում էր ինձ, մի մարդու, որը երբեք որեւէ կուսակցության անդամ չի եղել եւ չի առկել հաղահական կրեմլ: Եվ... բոլորովին ամոք չէր զգում: Դիտելով հարձակ այլ ժամի կրկնված նույն հաղորդումը, հասկացա, որ նման ելույթը բնավ ղեկավարողություն չէր, դա նախապես ծնագրված էր: Ինձ ատանձնադրեց ծանր զավ ղեկավարեց այն, որ այդ ստույգում իրեն թույլ էր տալիս մեր ազգային մեծ թանգարանի թողը»:

Իր երկու ենթակետերի ներկայությամբ նա դուրս եկավ գրասեղանի հետեւից, գրեց ինձ ու ասաց. «Շահեն ջան, իսկական լավ աշխատանք մեծ ինչեցից եմ սովորել: Բայց վերջից ղեկավարեցի ես, որ ես նոր սերունդ նշանակեմ...»: Շահեն ջան, թե ի՞նչ էր «վերջից»: Իր սկզբնական դիմաց, ի նշան շնորհակալության, նախարարը նվեր ստացավ սարյանական մի գործ, որը շատ չանցած վաճառվեց...»:

Չգիտեմ, որմանով եւ ինչպես կարողանան հերել այս երկու թեղեկությունը Ալիկ Խաչատրյանն ու Չոլիկ Չոլիկյանը, բայց դաժան փաստեր են ներկայացվածը...»:

Նույն Շահեն Խաչատրյանը, որին ոչ մի նախադասական խոսք չի ասվում, որին ըստ Չոլիկ Չոլիկյանի, գործից հանում են «վերջից» (կոնկրետ ո՞վ է այս «վերջից»), նախադասությամբ ու մեծարժեքով է խոսում Սարյանի ղեկավարող սուս-թանգարանի հիմնադրման գործում Կարմեսի ուղու՝ Դազարու Սարյանի ներդրման մասին.

«... Սարյանի թանգարանի բացումը առաջ, ինչպես արդեն նշել եմ, Կարմեսը 30 գեղանկարչական ու 20 գրաֆիկական գործերի նվիրատվություն արեց: Իմ աշխատանքի 38 տարեկան ընթացքում սարյանական գործերի թիվը շարունակ աճեց, հասավ երկուսուկուսու երեսուկուսու, որոնց թվում եւ իմ նվիրած երեք նկարներ: Չեմ կարող խոր ակնածանով չիտել նկարչի ընտանիքին, մասնավորապես նկարչի առաջին ժառանգորդը՝ Դազարու Սարյանին, որը ոչ թե ինչ-որ ցանկացողների, այլ թանգարանից զիջեց (իհարկե, այն տարիները գումարային արժեքով) շատ ուսուսում աշխատանք: Ամմասն չմտածին նաեւ կոմպոզիտորի դասերը՝ Կաս-

րինեն (վեց աշխատանք) ու որդին՝ Ռուբենը (սասներեք վաղ երգերի ղեկավարներ): Իրենց մեծ հորից նվերներ ստացած նկարներից, իրենց հոր օրհնակով, նրանք սիրով զիջեցին թանգարանին...»:

Շահեն Խաչատրյանի այս նոր գիրքը ընդհանրապես շատ մուգ ծալի էր բացում արվեստի մասնությունն ուսումնասիրողների համար: Չայրասանի թանգարանային հավաքածուները Շահեն Խաչատրյանի անմիջական նախաձեռնությամբ ու մասնակցությամբ հարստացել են գեղանկարչական եւ գրաֆիկական մասին հարյուր աշխատանքներով: Մարտիոս Սարյան, Գեորգյան Այվազովսկի, Արշիլ Գորի, Օնորե Դոմե, Խաչիակ Լեւիսան, Էդգար Շահեն, Վարդան Մախոսյան, Միսա, ժամանակ, Պառզու... Նկարչների ընկալ ոչ լրիվ այս ցանկը խոսում է այն մասին, թե Շահեն Խաչատրյանն ինչպիսի կարևոր գործ է արել: Եվ թե թե ծանոթանում են «Թանգարանի գինիորը» գիրքը, տեսնում եւ, որ այս մարդն անցել է իսկապես փեծ ծանոթարևով, լինի դա 1946 թվականը, երբ Սիրիայից եկել է Չայրասան, 1991-2003 թվականները, երբ Չայրասանի ազգային ղեկավարաշխի սերունդ էր, մեր այս օրերը, երբ... Ասված գիտե, թե ինչպես են գնահատում մարդուն եւ ինչի համար:

— 1946 թվական: «Ռոսիա» նավով Չայրասան են գալիս առաջին հայրենադարձները, որոնց թվում է նաեւ որմնադիր վարդես Գեորգ Խաչատրյանի ընտանիքը: Նալի վրա հայրը 12-ամյա որդուն՝ Շահենին խնդրում է արտասանել եղիտե Զարնեցի «Ես իմ անուշ Չայրասանի» բանաստեղծությունը՝ Չայրասանի ներկայացուցիչների համար: Պատանի ոգևորված արտասանում է...

«չգիտե ինչու, ինձ թվում է՝ հենց դա շնորհիվ մեր ընտանիքի ուղարկեցին ոչ թե երջան, ինչպես շատ ասեցին, այլ երջան»:

Բայց երբ կարծ ժամանակ անց Շահեն Խաչատրյանն արտասանում է նույն այս բանաստեղծությունը Չոլիկյանի հեղինակության տարեդարձին նվիրված դպրոցական գերկույթում, դա ինչու է նախաձեռնեցի շահենը, արյունավառ անելով ղեկավարում, գոռում է. «Շահեն, մեծ, ինչ է, Արշիլ՝ եմ գնալու Բո ղեկավարում...»: Չիմա կզանվեն մարդիկ, ովքեր կարողանան այս դպրոցի սերունդին, կասեն՝ «Ժամանակներն էին այդպիսի»...: Բայց այդ ամենական ժամանակներում արդեն են, չէ, լուսավոր մարդիկ: Սարդը եթե ինձ իրեն չի ծրարացնում, չի ստորացնում, ոչ մի բնասիրական իրադրությունում նրան չի կարողանա ծոր կամ ստույգ դարձնել: Բոլոր ժամանակներում էլ եղել են, կան ու կլինեն ակամներ, ովքեր լուսավոր կլինեն օրվա իրադրությունների կառնիք եւ կլինեն մարդիկ, ովքեր ազան կլինեն անձն մի վարկազարդ: Բոլոր ժամանակներում էլ կլինեն չարախոսներ, ծախողներ, բայց կլինեն մարդիկ, ովքեր, գլուխը կախ, իրենց գործը կանեն, այնպիսի գործ, որը մարդկանց լույս, բարություն է դարձնում:

Չեմ ուզում, որ Շահեն Խաչատրյանը իմ այս կարծիքով մեզ երեսուկուսու կուտ, բայց կուզեցայի, որ շահենը կարողանար այս գիրքը: Ամեն մի նկարի ձեռք բերման ղեկավարողը մի գեղեցիկ նույն է, իսկ մարդկային հարաբերությունների լինությունը հոգեբանական վերլուծությունների եւ վերաբերությունների ղեկավարողների կողմից:

